

Случи се

Сн. Иван Петров
Худ. оформление: Таня Дечева, Николай Генов

ЧЕТИРИНАДЕСЕТТЕ МЕЖДУНАРОДНИ СЛАВИСТИЧНИ ЧЕТЕНИЯ ПРЕЗ ВЪПРОСА ЗА „ГОЛЕМИТЕ“ КОНФЕРЕНЦИИ

Между 26. и 28. април 2018 г. в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ се проведеха Четиринадесетите международни славистични четения, организирани от Катедрата по славянско езикознание и Катедрата по славянски литератури. През годините този форум не просто се е превърнал в традиция, но и в уважаван и дългоочакван форум от научната програма на Факултета по славянски филологии към Софийския университет. Доказателство за това е големият интерес, който конференцията предизвика и тази година. В нея участваха около 200 изследователи от над 70 научни институции. Тук се включват университети, научно-изследователски институти, академии и средни училища от всички славянски страни, Германия, Италия, Румъния и Япония, общо 16 страни. Впечатляващият брой участия бяха разпределени в две основни направления – „Езикознание“ и „Литературознание. Културология. Антропология. Фолклористика“, като същинската част на конференцията беше предшествана от пленарна сесия.

Внушителният брой доклади, участващи институции и учени няма как да не направи впечатление и да не повдигне някои въпроси. Те обикновено се центрират около потенциалната хаотичност и загуба на фокус заради голямото разнообразие на предлаганите доклади. Често това става причина форматът на големите конференции да бъде критикуван, понякога с право. Славистичните четения преодоляват този проблем по няколко начина.

Първо, разнообразните научни доклади бяха обединени около надслова на конференцията, посветен на проблема за стереотипа в славянските езици, литератури и култури. Темата за стереотипа не само беше част от отделните проучвания върху конкретни езиковедски и литературоведски въпроси, но и беше изведена в теоретични изследвания върху стереотипа като явление в човешката култура и мислене изобщо. Това до определена степен успя да фокусира съдържателното разнообразие на представените разработки.

Второ, организаторите се бяха постарали отделните секции да се концентрират около определено проблемно ядро и така да постигат тематична кохерентност.

Редно е да се отбележи, че целите на „големите“ и „малките“ конференции по дефиниция се различават. Форумите с голям брой участници от множество институции наистина биха могли да изглеждат хаотични, но за сметка на това предлагат възможност за комуникация на учени, които иначе не биха могли да се срещнат. Отварянето на изследователите към по-широка аудитория би могло да доведе до дискусии, срещи на различни школи, началото на научни дебати и т. н.

Високата академична атмосфера, както и възможността за неформален контакт между учените от различни страни обаче нямаше да бъде възможна без професионализма и всеотдайността на програмния комитет на Четенията с председател доц. Цветанка Аврамова. Тук трябва да се спомене и съзнанието за академична приемственост, проявена от организаторите, които дадоха възможност на студенти филолози да се включат в работата по организацията на конференцията. Може би това дава най-голямата надежда, че Международните славистични четения ще останат и занапред дългоочаквано събитие от календара на Факултета по славянски филологии.

Борис Илиев